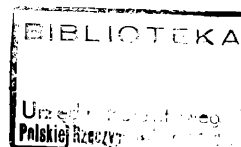

25 listopada 1929 r.

B65g 53/04

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10783.

Kl. 81 e 67.

Firma Johann Carl Müller
(Drezno, Niemcy).

Urządzenie do oczyszczania tytoniu krajanego.

Zgłoszono 2 maja 1928 r.

Udzielono 11 lipca 1929 r.

Pierwszeństwo: 7 maja 1927 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy wyłącznie takich urządzeń do oczyszczania tytoniu krajanego, w których pokrajany tytoń doprowadzany jest drogą pneumatyczną do komory oczyszczającej, która ponad miejscem doprowadzania tytoniu posiada przestrzeń, zamkniętą sitem i połączoną ze ssawczym przewodem powietrza. W takich urządzeniach strumień ssanego powietrza tak działa na tytoń, że lekkie cząstki pyłu zostają odciągane przez znajdujące się u góry sito, podczas gdy odchylony tytoń sam opada nadół.

Ponieważ, jak wiadomo, tytoń oprócz pyłu zawiera jeszcze zanieczyszczenia, jak np. piasek i inne ciała obce, które są cięższe od niego, to zadaniem wynalazku jest

również oczyszczenie odpylonego tytoniu i od tych zanieczyszczeń. Według wynalazku odbywa się to w ten sposób, że spadający wdół tytoń zostaje przeprowadzony przez sito, które znajduje się poza obrebbem działania strumienia powietrza ssanego względnie tłocznego, służącego do przenoszenia i odpylania tytoniu krajanego. Wynalazek umożliwia więc oczyszczanie odpylonego tytoniu z ziarn piasku i innych ciał obcych, pomimo zastosowania prądu powietrza ssanego lub tłocznego, za pomocą zwykłego sita, które celem zwiększenia działania zostaje w znany sposób wstrząsane.

Wynalazek jest bliżej wyjaśniony na rysunku.

Fig. 1—4 przedstawiają cztery różne postacie wykonania wynalazku w pionowych przekrojach. . .

W wykonaniu według fig. 1 krajany tytoń doprowadzany jest do komory oczyszczającej 2 drogą pneumatyczną przez przewód 1. Skierowany wdół króciec wylotowy 3 przewodu pneumatycznego 1 przechodzi współśrodkowo przez sito 4. W komorze, leżącej ponad sitem 4, wbudowana jest pozioma przegroda 5, umieszczona przed wylotem ssawczego przewodu powietrznego 6, wchodzącego w pokrywę naczynia 2. Ścianka rozdzielcza 5 sprawia, że strumień powietrza musi płynąć ku ściankom zbiornika 2. Częstki pyłu porywane są przytem do góry ku situ 4, podczas gdy oczyszczone z pyłu częstki tytoniu opadają wdół.

Do lejowatego otworu wylotowego 7 komory oczyszczającej 2 przyłączona jest zamknięta komora 8, w której jest umieszczone sito wstrząsowe 9 w taki sposób, że spadający tytoń dostaje się na nie. Sito wstrząsowe jest ustawione pochyło i piasek, zawarty jeszcze w odpylonym tytoniu, przechodzi przez to sito, lub ewentualnie spada nadół po pochyłej płaszczyźnie 10 i dostaje się do zbiornika 11, podczas gdy zsuwający się po powierzchni sita już oczyszczony tytoń dostaje się do leju 12, zamkniętego od dołu klapą 13. Pod lejem znajduje się komora 14, zamykana klapą 15. Co jakiś czas klapa 15 zostaje zamknięta, a klapa 13 — otwarta i wówczas tytoń spada do komory 14. Wtedy klapę 13 znów się zamyka, a klapę 15 — otwiera, aby tytoń z komory 14 mógł się przedostać do zbiornika 16. Zamknięcie to nie stanowi jako takie przedmiotu wynalazku.

W wykonaniu według fig. 2 jest również urządzony przewód powietrzny 1, którego koniec 4 przechodzi współśrodkowo przez sito 4 w komorze 2. Również i tutaj przed wylotem przewodu ssawczego 6, umieszczonego w pokrywie komory, urzą-

dzona jest ścianka 5. Tytoń, spadający przez otwór 7, dostaje się tutaj przede wszystkim do leju 12, pod którym znajduje się klapa zamykająca 13. Również i komora 14 z klapą 15 jest tutaj także umieszczona. Sito 9, które jest wykonane jako sito wstrząsowe, umieszczone jest tutaj całkowicie poza instalacją do odpylania, mianowicie w komorze 17. Przedostające się przez sito ziarna piasku lub inne ciała obce wpadają do zbiornika 11, podczas gdy zsuwający się z pochyło ustawionego sita wstrząsowego 9 tytoń spada po płaszczyźnie pochyłej 18 do zbiornika 16.

Jasne jest, że w obydwóch wykonaniach, przedstawionych na fig. 1 i 2, sito wstrząsowe 9 znajduje się poza obrębem prądu powietrza tłoczonego względnie ssanego tak, że tytoń może tutaj podlegać w zwykły sposób przesiewaniu, podczas którego cięższe częstki przechodzą przez oczka sita.

W wykonaniu według fig. 3 sito 4 w komorze oczyszczającej 2 ukształtowane jest stożkowo, mianowicie tak, że wierzchołek stożka leży u góry, tam, gdzie wchodzi pneumatyczny przewód 1. Króciec 3 dochodzi przytem aż do dolnego brzegu stożka sitowego. Częstki pyłu porywane są poprzez sito 4, zaś częstki tytoniu porywane przez strumień powietrza, ssanego przez przewód 6, zeslizguje się wdół po ścianach stożka.

Dalej wykonane jest sito czyszczące 9, ukształtowane jako przeciwstożek, którego podstawa przytyka bezpośrednio do podstawy sita stożkowego 4. Na sito 9 dostają się odpylone częstki tytoniu i dlatego sito to oddziela ziarna piasku od odpylonego tytoniu. I tutaj dodatkowe sito czyszczące 9 leży poza obrębem strumienia powietrza ssanego lub tłoczonego tak, iż oddzielanie ziarna piasku może się odbywać za pomocą zwykłego przesiewania.

W wykonaniu, przedstawionem na fig.

4, urządzone są również: pneumatyczny przewód 1 oraz sito stożkowe 4 z przylegającym do niego sitem stożkowym 9. Tutaj jednak znajduje się przestrzeń, która leży pod sitem stożkowym 9 i do której dostają się ziarna piasku, przedostające się przez sito; przestrzeń ta połączona jest za pomocą szczeliny pierścieniowej 19 z przestrzenią, znajdującą się ponad sitem stożkowym 4, z której to przestrzeni wychodzi przewód ssawczy 6, wykonany w pokrywie komory 2. Aby oczyścić tytoń zamyla się przewód 1 i wtedy strumień powietrza ssanego usuwa również te zanieczyszczenia, które przedostały się przez sito 9. Nie potrzeba więc tutaj w komorze 2 stosować specjalnych środków, aby móc usunąć oddzielone ziarna piasku i inne ciała obce.

Również i w tem wykonaniu, przy otwartym przewodzie pneumatycznym 1, sito stożkowe 9 nie jest wystawione na działanie prądu powietrza ssanego, względnie tłoczonego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do oczyszczania tytoniu krajanego, w którym pokrajany tytoń jest doprowadzany do zbiornika oczyszczającego zapomocą przewodu powietrza ssanego względnie tłoczonego, który to przewód swym końcem wylotowym przechodzi współśrodkowo przez sito czyszczące, umieszczone poniżej pokrywy zbiornika, w której znajduje się otwór wylotowy powietrza, znamienne tem, że opadające cząstki tytoniu dostają się na sito (9), które nie znajduje się już pod działaniem prądu powietrza tłoczonego względnie ssanego i które oddziela ziarna piasku i inne ciała obce od odpylonego tytoniu.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że sito (9) jest poddawane w znany sposób ruchom wstrząsowym.

3. Urządzenie według zastrz. 1, w którym sito do oczyszczania tytoniu z pyłu tworzy stożek otwarty ku dołowi, znamienne tem, że dodatkowe sito oczyszczające (9) tworzy stożek otwarty ku górze, przyczem obydwie sita (4 i 9) połączone są podstawami ich stożków.

4. Urządzenie według zastrz. 1—3, znamienne tem, że podwójny stożek sitowy (4, 9) jest tak ustawiony w komorze odpylającej (2), iż między tym stożkiem a ściankami komory pozostaje szczelina pierścieniowa (19), a przestrzeń, znajdującą się pod stożkiem sitowym (9), łączy się z komorą ssanego powietrza.

5. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że dodatkowe sito oczyszczające (9) umieszczone jest w specjalnej przestrzeni (8), połączonej z komorą oczyszczającą (2), w której to przestrzeni umieszczony jest z jednej strony zbiornik (11) na oddzielone ziarna piasku, z drugiej zaś strony urządzony jest znany jako taki, sterowany zapomocą kilku klap (13, 15) wypust do oczyszczonego tytoniu, mianowicie w taki sposób, że pochyło ustawione i wstrząsane sito (9) przepuszcza ziarna piasku do zbiornika (11), oczyszczony zaś tytoń — do wypustu.

6. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, w którym do komory oczyszczającej przyłączony jest wypust do tytoniu, zaopatrzony w kilka klap sterujących, znamienne tem, że sito wstrząsowe (9) przyłączone do wypustu jest tak umieszczone, że tytoń, wychodzący z wypustu, dostaje się na sito wstrząsowe, które przepuszcza przesiane ziarna piasku do zbiornika (11), a oczyszczony tytoń do zbiornika (16).

Firma Johann Carl Müller.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

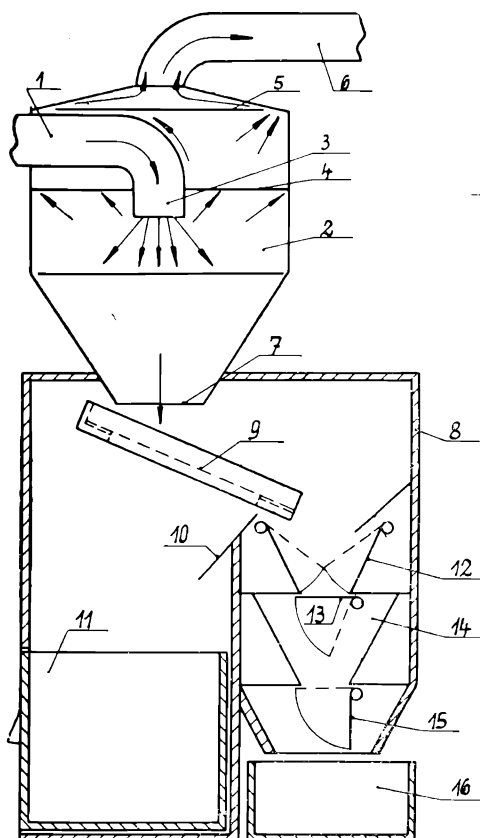

Fig. 2

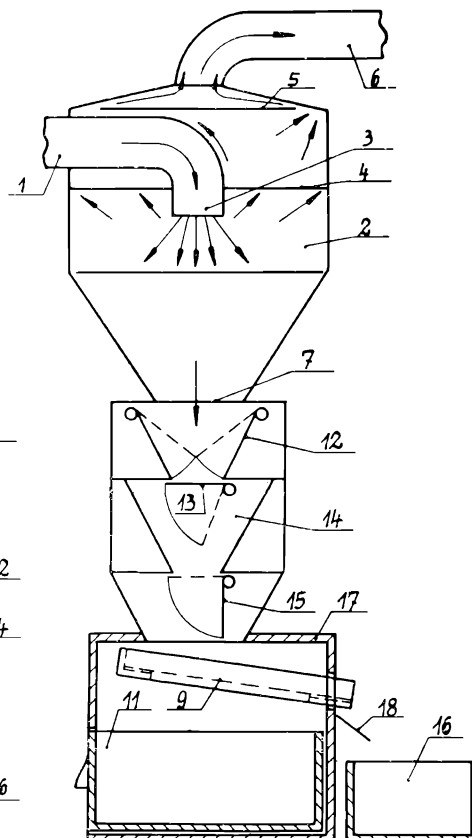

Fig. 3

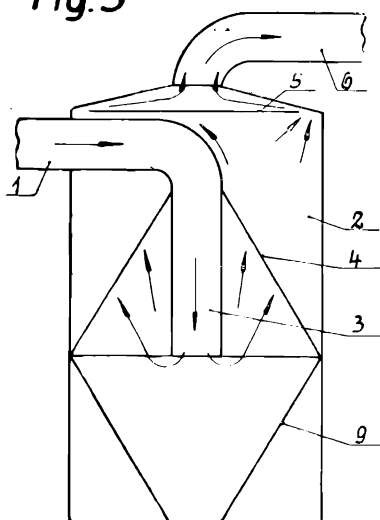

Fig. 4

